

Jeugdcup 2014-2015

Op 21 december stond de ontmoeting in Buggenhout op het programma.

Eikenlo BC was er vertegenwoordigd Celine Ninclaus, Eva Stal, Hanne Everaerts, Rani Everaerts, Axelle De Prest en Lore De Prest.

Bij de meisjes -13 poule A was de eerste confrontatie Celine tegen Lore. Celine welke voor het eerst in de A poule mocht aantreden werd in de eerste set overspeeld door Lore. In het kamp Celine was het eventjes wat stiller maar in set 2 kwam er een serieuze ommekeer. Celine bood beter weerwerk met een tweede set tot gevolg welke spannend verliep. Celine haalde deze set binnen met 18-21. De derde set verliep ook spannend, Lore won deze met 21-18. Lore won vervolgens haar twee volgende wedstrijden, dit tegen Arona Van Kerckhove en Femke Christien. Celine deed nadien hetzelfde, ook zij won van deze twee tegenstanders. Het was duidelijk dat Celine goed op dreef was en steeds beter ging spelen. In haar laatste wedstrijd kwam Lore tegen Kaat Keymolen uit. Bij de vorige ontmoeting had Lore moeizaam gewonnen tegen Kaat. En het werd opnieuw een spannende strijd. Lore won de eerste set met 20-21 maar verloor de tweede met 21-19. In de derde set liep het voor geen meter bij Lore en won Kaat met 21-10. Door deze ontwikkeling kon Celine plots nog eindwinnaar worden, hiervoor moest zij in twee sets winnen van Kaat. Toen Celine dit hoorde verscheen er een kleine glimlach op haar gezicht. De wedstrijd werd aangevat en beide spelers vochten voor wat ze waard waren, er waren veel lange en mooie rally's te zien. Celine speelde zeker één van haar beste wedstrijden ooit maar ook Kaat plooidde niet. Kaat won de eerste set met 21-16. Nog was het niet over, er bestond nog steeds een kleine kans voor Celine, hiervoor zou zij echter met een ruim positief puntensaldo de volgende twee sets moeten binnen halen. Maar Kaat verzwakte niet, Celine deed wat ze kon maar moest zich uiteindelijk toch gewonnen geven. Lore eindigde dus als tweede en Celine als derde.

Bij de meisjes -15 poule A waren er vier deelnemers. Hanne, Axelle en Eva kwamen elkaar opnieuw tegen. De vierde deelnemer betrof Margot Cousaert. Eva won de eerste set met het kleinste verschil, de tweede set was voor Margot. In de derde set toonde Eva zich fysiek sterker. Er volgden meerdere langere rally's waarbij Eva vaakst het punt nam, zij won de set met 12-21. Intussen had Hanne de maat genomen van Axelle, dit met 21-14 en 21-19. De volgende partij van Axelle was tegen Eva, dit werd voor Axelle een onvergetelijke strijd. Eva moest gaandeweg vaststellen dat er steeds meer van haar aanvallen werden afgeblokt door Axelle. Axelle won op het eind de fysieke strijd. De setstanden waren 20-21, 21-16 en 21-9. Zo kreeg Axelle eindelijk loon naar werken want niettegenstaande zij de laatste tijd goed bezig was, liet die overwinning op zich wachten. Intussen was die andere wedstrijd tussen Margot en Hanne al lang afgelopen, Margot haalde het in twee sets. De coach had Hanne nochtans sterk van start zien gaan en had Margot het fysiek moeilijk, maar halfweg de eerste set was het juist andersom. Hanne kon zich niet echt herpakken en verloor de strijd met 21-19 en 21-16. Wat zich bij de meisjes -13 had afgespeeld voor Celine gold hier nu voor Axelle. Door te winnen van Eva kon zij mits winst tegen Margot nog de winnaar van de dag worden, verlies echter betekende de laatste plaats. En Eva moest van Hanne winnen om een medaille te veroveren. Maar ook Hanne had misschien nog een klein kansje, winnen van Eva en Axelle en winnen van Margot zou voor haar de eerste plaats betekenen. Dus met andere woorden, het kon nog alle kanten op en voor alle vier lag er een medaille in het bereik. Eva toonde zich de sterkere van Hanne en won met 14-21 en 16-21. Werd het goud of zilver voor Eva, dit hing af van het resultaat van Axelle. Axelle speelde een beresterke partij tegen Margot. Margot moest meerdere malen bekomen na enkele lange rally's maar kon zich toch steeds herpakken. Uiteindelijk werd het een nipt verlies voor Axelle, dit met 21-19 en 21-18. Zo werd Eva eindwinnaar en eindigde Margot als tweede.

En natuurlijk mogen we Rani niet vergeten, daar er maar twee inschrijvingen waren binnen gekomen bij de meisjes – 17 mocht zij tegen “de jongens spelen”. Rani had zo iets van “Wow”, wat gaat dat geven? In de eerste wedstrijd deed zij goed mee maar miste iets te veel controle bij sommige fases. Rani verloor met 21-13 en 21-10, dit na een verdienstelijke partij. Haar volgende tegenstander, Stef Helsen, was een stuk sterker dan haar eerste opponent maar Rani speelde een onwaarschijnlijke eerste set, zij verdedigde sterk op de aanvallen van haar tegenstander. Meerdere keren nam ze de aanval over en de smashes van Rani mochten er zijn. Stef moest echt het volle pond geven om de eerste set met 18-21 binnen te halen. Die eerste set had behoorlijk wat energie opgeslorpt van Rani, zij probeerde nog wel om even strijdvaardig te zijn maar Stef had het deze keer goed onder controle, het werd 9-21. Met zo een boost zou je dan denken dat Rani haar volgende tegenstander (Miarka Van Peteghem, de andere vrouwelijke deelnemer) eindelijk eens zou kloppen, mede omdat Miarka het een stuk slechter had afgebracht tegen Stef. Maar ja, sportlogica is niet zo simpel en Rani haalde niet het niveau van haar vorige wedstrijd. De winst was voor Miarka. En tijdje later begon Rani aan haar laatste wedstrijd. Tijdens haar opwarming ging de coach enkele andere spelers

bekijken, toen deze terug richting het terrein van Rani afzakte kwam Rani op hem toegelopen en riep “Wat moet ik doen, ik weet niet wat ik moet doen, het is ne linkse, ik kan daar niet tegen spelen”. Een woordenwaterval overviel de coach, dan eventjes een stilte en dan ging Rani verder, “ik heb de eerste set verloren met 21-3, ik weet niet wat ik moet doen”. Het moet gezegd dat de uitslag er niet enkel gekomen was door het feit dat de tegenstrever een linkhandige was maar eerder omdat hij duidelijk de sterkste speler bleek van de poule. Ook in de tweede set vond Rani geen antwoord op het spel van haar tegenstander en verloor zij de set met 6-21.

Eikenlo ging dus naar huis met één gouden (Eva) en één zilveren (Lore) medaille. Maar als coach had ik beste gevoel bij de prestaties van Axelle en Celine, zij zelf waren misschien een beetje teleurgesteld dat zij met lege handen huiswaarts moesten maar op het rapport van de coach prijkt een voor hun geleverde inzet en spelniveau.

De mama's en de papa's kenden met momenten een beklievende namiddag, ook hun hartslag ging waarschijnlijk meerdere keren in overdrive tijdens sommige close combats.

Aan allen Prettige feestdagen gewenst.

De volgende ontmoeting vindt plaats op 11 januari 2015 dit in Latem.

R.C.